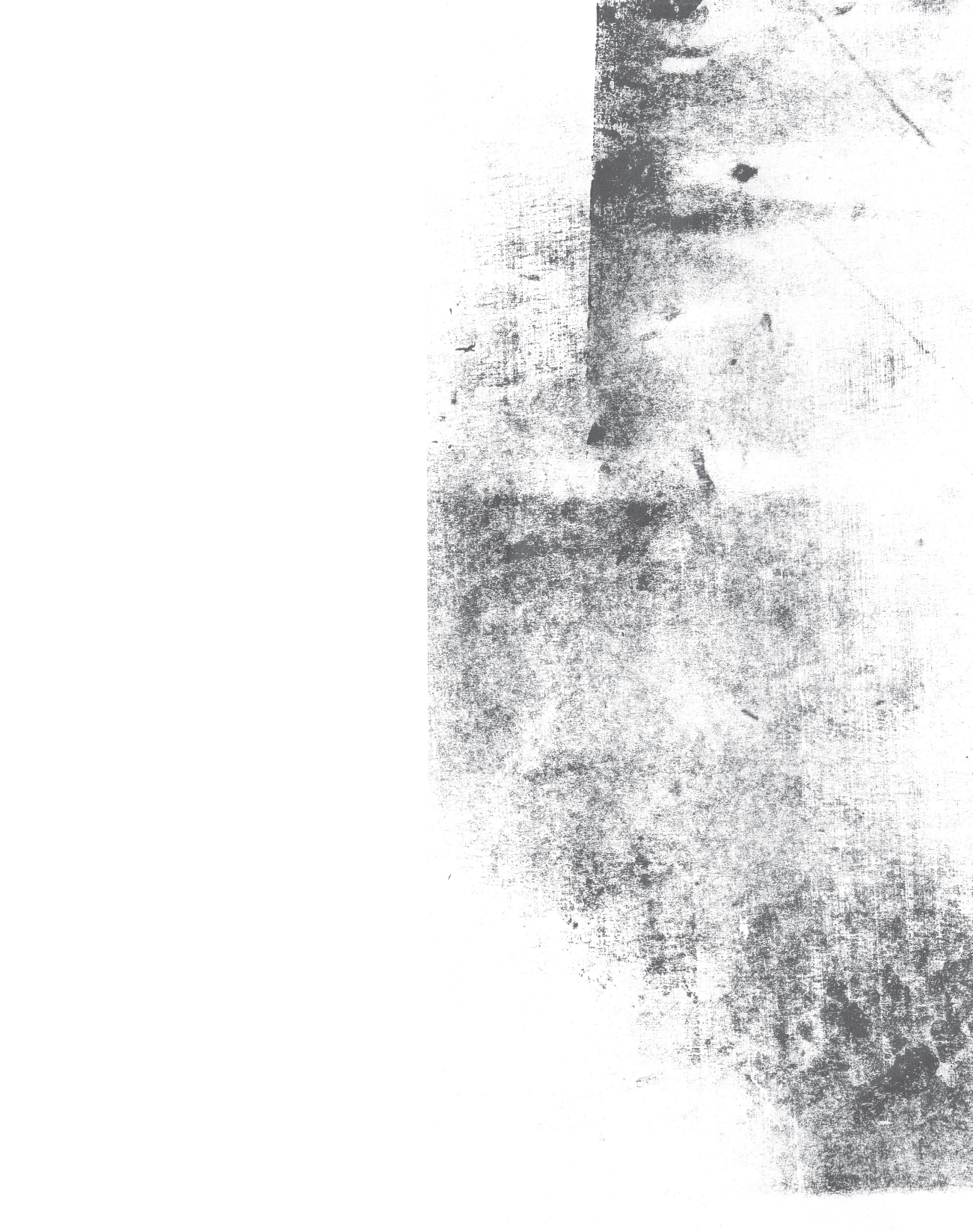

PATRICK NESS

Pagal SIOBHAN DOWD mintis

SEPTYNIOS MINUTĖS PO VIDURNAKČIO

SEPTYNIOS
MINUTĖS PO VIDURNAKČIO

Patrick Ness

SEPTYNIOS MINUTĖS PO VIDURNAKČIO

Pagal Siobhan Dowd mintis

Iliustravo Jim Kay

Iš anglų kalbos vertė Rūta Razmaite

Vilnius
2016

UDK 821.111(73)-93
Ne-157

Versta iš:
Patrick Ness
A MONSTER CALLS
Walker Books, London, 2012

Knygos leidimą remia Lietuvos
kultūros taryba.

Dėkojame Keitei Vyler (Kate Wheeler).

© Tekstas, Patrick Ness, 2011
Pagal originalią Siobhan Dowd idėją
© Iliustracijos, Jim Kay, 2011
Pirmą kartą anglų kalba 2011 metais
išleido *Walker Books*, Jungtinė Karalystė.
Išleista susitarus su *Walker Books Limited*,
Londonas SE11 5HJ, Jungtinė Karalystė.
Visos teisės saugomos. Nei ši knyga, nei
kuri nors jos dalis negali būti atkuriamą,
perduodama ar įkeliama į informacijos
paieškos sistemas jokia forma ir jokiais
būdais – nei grafinėmis, nei elektroni-
nėmis ar mechaninėmis priemonėmis.
Ji negali būti kopijuojama ar įrašoma be
raštiško leidyto sutikimo.
© Citata iš Hilary Mantel knygos
An Experiment in Love
(*Meilės eksperimentas*),
Hilary Mantel, 1995
Leidimas naudoti citatą gautas
susitarus su *A.M. Heath & Co Ltd.*
© Vertimas į lietuvių kalbą,
Rūta Razmaitė, 2015
© Leidykla „Niekio rimto“, 2016

ISBN 978-609-441-361-2

AUTORIAUS ŽODIS

Man taip ir neteko susipažinti su Siobhan Dowd. Pažįstu ją kaip dauguma jūsų – iš jos nuostabių knygų: keturių jaudinančių romanų paaugliams, iš kurių du buvo išleisti jai dar gyvai esant, du – jau po pernelyg ankstyvos mirties. Jei dar neskaitėte, kuo greičiau tai padarykite.

Tai būtų buvusi penktoji jos knyga. Ji jau buvo sugalvojusi veikėjus, vietą, parašiusi pradžią. Deja, pritrūko laiko.

Kai man pasiūlė parašyti knygą pagal jos mintis, dvejojau. Nenorėjau – *negalėjau* – rašyti knygos mėgdžiodamas jos balsą. Tai būtų buvę nesąžininga tiek dėl jos, tiek dėl skaitytojų, o svarbiausia – dėl pačios knygos. Manau, jokiame gerame rašytojui nedera taip elgtis.

Tačiau geros mintys geros tuo, kad pažadina kitas geras mintis. Pats nepajutau, kaip Siobhan mintys paskatino mane kuo greičiau užrašyti savo istoriją.

Jaučiausi taip – ir vis dar jaučiuosi, – tarsi būčiau gavęs dirigento lazdelę, tarsi gera rašytoja būtų atidavusi savo sumanymą sakydama: „Nagi. Keliauk. Sukelk sumaištį.“ Taip ir padariau,

bent jau pamėginau. Turėjau vienintelį tikslą – parašyti knygą, kuri būtų patikusi Siobhan. Kiti kriterijai man buvo nesvarbūs.

O dabar atėjo laikas perduoti tą lazdelę jums. Rašytojai nebaigia savo istorijų, jie tik perduoda estafetę skaitytojams. Taip ir mudu su Siobhan perduodame jums šią knygą. Nagi. Keliaukit.

Sukelkit sumaištį.

Patrikas Nesas

Londonas, 2011 m. vasaris

SKIRIU SIOBHAN

*Sakoma, kad jaunas būni tik kartą, bet kodėl tai trunka taip
ilgai? Ilgiau, nei gali tverti.*

*Hilary Mantel „Meilės eksperimentas“
(An Experiment in Love)*

SIAUBŪNO PASIRODYMAS

Siaubūnas pasirodė iškart po vidurnakčio – kaip ir visi siaubūnai.

Konoras nemiegojo.

Jis susapnavo košmarą. Ne šiaip košmarą. *Klaiky* košmarą. Pastaruoju metu dažnai jį sapnuodavo. Tamsa, vėjas, rikšmas. Rankos išslysta iš jo rankų, kad ir kaip jis stengiasi jų nepaleisti. Ir visada ta pati pabaiga...

– Eik sau, – tamsoje sušnibždėjo Konoras, vydamas šalin košmarą, kad tas nepersekiotų jo nubudus. – Eik sau.

Jis žvilgtelėjo į laikrodį, kurį mama buvo palikusi ant naktinio stalelio. 12:07. Septynios minutės po vidurnakčio. Sekmadienio naktis, rytoj į mokyklą, tad tikrai vėlu.

Jis niekam nepasakojo apie košmarą. Nei mamai (tik jau ne jai), nei tėčiui, kai tas paskambindavo (maždaug kartą per dvi savaites), jau *tikrai* ne senelei ir niekam mokykloje. Visiškai niekam.

To, kas nutikdavo košmare, niekam nederejo žinoti.

Konoras užsimiegojęs sumirksėjo, paskui susiraukė. Kažkas ne taip. Jis atsisėdo lovoje ir visiškai išsibudino. Košmaras sklaidėsi, bet kažkas, jis negalėjo pasakyti kas, buvo kitaip nei anksčiau, kažkas...

Jis įsiklausė. Namie buvo tylu. Tik iš apačios tolydžio atsklisdavo laikrodžio tiksėjimas, o gretimame kambaryje sušnarėdavo mamos patalai.

Nieko.

Ne, ne nieko. Kažkas jį pažadino.

Pašaukė vardu.

Konorai.

Sukaustė baimė. Ar jis atsekė? Tas kažkas iš košmaro?

– Nebūk kvailas, – tarė pats sau. – Tu per didelis, kad bijotum siaubūnų.

Galų gale praeitą mėnesį jam suėjo trylika, o siaubūnų bijo tik mažvaikiai, tie, kurie dar leidžia į lovą.

Tie, kurie...

Konorai.

Štai ir vėl. Konoras sunkiai nurijo seiles. Spalis pasitaikė neįprastai šiltas, jo langas buvo praviras. Gal vėjas sujudino užuolaidą, o jam pasigirdo...

Konorai.

Ne, tai ne vėjas. Aiškių aiškiausias balsas, nors jis nepažino kieno. Tikrai ne mamos, balsas buvo ne moteriškas ir akimirka jam šovė beprotiška mintis, kad netikėtai iš Amerikos grįžo tėtis, per vėlai, kad paskambintų ir...

Konorai.

Ne. Ne tėtis. Balse buvo kai kas *baisaus*, laukinio, gaivališko.

Garsiai sugirgždėjo medis, lyg medinėmis grindimis būtų žengęs milžinas.

Konorui nesinorėjo keltis, bet jis netvėrė smalsumu.

Galutinai išsibudinęs nusviedė antklodę, išlipo iš lovos ir nuėjo prie lango. Tolumoje ant kalvos dunksojo bažnyčia, kalvą juosė geležinkelis – plieniniai bėgiai blausiai spindėjo naktyje. Mėnulio šviesa krito ant šalia bažnyčios esančių kapinaičių, tokių senų, kad antkapiuose vargiai galėjai įžiūrėti vardus.

Kapinių viduryje augo kukmedis, toks senas, kad kamienas atrodė akmeninis, kaip ir bažnyčia. Jis žinojo, jog tai kukmedis, mama pasakė, kai buvo dar visai mažas, kad nevalgytų jo uogų, mat jos nuodingos. O pastaraisiais metais ji dažnai užsigalvojusi žvelgdavo į kukmedį pro virtuvės langą ir kartodavo: „Žinai, tai kukmedis.“

Ir tada vėl išgirdo savo vardą.

Konorai.

Tarsi kas būtų sušnibždėjęs iškart į abi ausis.

– *Ko?* – paklausė Konoras besidaužančia širdimi. Staiga jį apėmė nekantrumas.

Mėnulį užklojo debesis, viskas paskendo tamsoje. Nuo kalvos – ūūūžt – atskriejo vėjo gūsis ir sujudino užuolaidas. Jis vėl išgirdo girgždant medį, tarsi gyvą aimaną, alkaną pasaulio pilvą, reikalaujantį maisto.

Bet debesis nuslinko ir vėl suspindo mėnulis.

Jis apšvietė kukmedį.

Medis stovėjo jų sode.

Ir tada pasirodė siaubūnas.

Konoras stebėjo, kaip viršutinės kukmedžio šakos susiveja į milžinišką siaubūno veidą – virpančias lūpas, nosį ir kiaurai veriančias akis. Žemiau esančios šakos traškėdamos ir dejuodamos susipynė į dvi ilgas rankas ir antrąją koją šalia kamieno. Iš kitų šakų susiformavo kūnas, apaugęs aštriais it spygliai lapais, kurie virpėjo ir kilnojosi taip, tarsi po žaliu kailiu slėptųsi raumenys ir plaučiai.

Praaugęs langą siaubūnas tolydžio didėjo, įgaudamas vis aiškesnį pavidalą. Jis atrodė stiprus ir *galingas*. Ir visą laiką nenuleido nuo Konoro akių. Sunkiai alsuodamas didžiulėmis rankomis pasirėmė į langą ir palenkė galvą. Dvi milžiniškos akys įsmigo į Konorą. Namas sudejavo nuo siaubūno svorio.

Ir tada siaubūnas prabilo.

Konorai O'Mali, – ištarė jis ir šiltas, kompostu dvelkiantis gūsis siūbtelėjo pro langą sušiaušdamas Konorui plaukus. Siaubūno balsas čia pritildavo, čia sustiprėdavo kvėpavimo ritmu.

Atėjau tavęs pasiimti, Konorai O'Mali, – pasakė siaubūnas, remdamasis į namą. Nuo sienų nukraičiojo paveikslai, knygos iš lentynų ir senas žaislinis raganosis nugarmėjo ant grindų.

Siaubūnas, pamanė Konoras. Tikrų tikriausias siaubūnas. Ir ne kokiame sapne, o tikrovėje, prie jo lango.

Atėjo jo pasiimti.

Bet Konoras nebėgo.

Tiesą sakant, net neišsigando.

Nuo tada, kai pasirodė siaubūnas, jautė tik vis stiprėjantį nusivylimą.

Ne tokio siaubūno laukė.

– Tai pasiimk, – atkirto. Stojų neįjauki tyla.

TURINYS

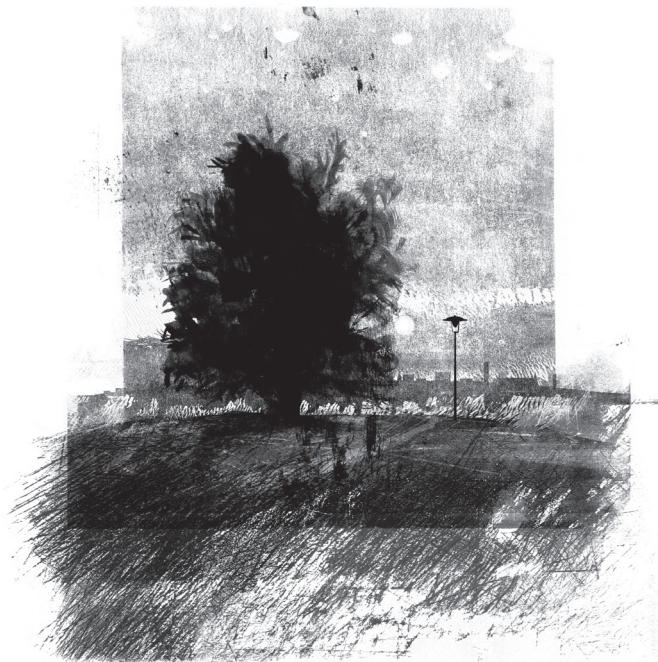
AUTORIAUS ŽODIS	5	DESTRUKCIJA	125
SIAUBŪNO PASIRODYMAS	11	NEMATOMAS	132
PUSRYČIAI	20	KUKMEDŽIAI	137
MOKYKLA	28	AR GALI BŪTI?	141
GYVENIMIŠKOS ISTORIJOS	33	NE PASAKA	146
TRYS ISTORIJOS	38	AŠ TAVĘS NEMATAU	152
SENELĖ	48	TREČIOJI ISTORIJA	156
LAUKINĖS ISTORIJOS	54	BAUSMĖ	163
PIRMOJI ISTORIJA	62	RAŠTELIS	169
PIRMOSIOS ISTORIJOS PABAIGA	68	100 METŲ	173
SUSITARIMAS	76	KOKIA IŠ TAVĘS NAUDA?	179
POKALBIS	84	KETVIRTOJI ISTORIJA	183
SENELĖS NAMAI	90	KETVIRTOSIOS ISTORIJOS PABAIGA	194
ČEMPIONAS	96	GYVENIMAS PO MIRTIES	199
AMERIKIEČIAI GAUNA NEDAUG ATOSTOGŲ	101	ŠIS TAS BENDRA	207
ANTROJI ISTORIJA	109	TIESA	211
ANTROSIOS ISTORIJOS PABAIGA	118		

Ness, Patrick

Ne-157 Septynios minutės po vidurnakčio / Ness, Patrick; iš anglų kalbos vertė Rūta Razmaitė; iliustravo Jim Kay. – Vilnius: Nieko rimto, 2016. – 216 p.: iliustr.

Tai jautrus, sielą gydantis pasakojimas apie trylikametį Konorą. Jo mama sunkiai serga. Vieną naktį berniuką aplanko siaubūnas kukmedis. Paprastai jis ateina pas žmones tik tada, kai sprendžiamas gyvybės ir mirties klausimas. Siaubūnas papasakoja tris istorijas ir padeda Konorui suvokti painias savo mintis ir jausmus.

„Septynios minutės po vidurnakčio“ – Siobhan Dowd sugalvota, Patricko Nesso parašyta ir Jimo Kay'aus iliustruota šiuolaikinė istorija. Ji vienintelė per penkiasdešimt metų apdovanota prestižiniais Karnegio ir Keitės Grinavėj medaliais ir už kūrinį, ir už iliustracijas bei tapusi metų knyga.

Redaktorė Giedrė Kmitienė
Korektorė Goda Baranauskaitė
Maketavo Miglė Dilytė
Tiražas 2500 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Nuo to laiko, kai mama susirgo sunkia liga, Konoras kas naktį sapnuoja košmarą. O po vidurnakčio berniuką aplanko siaubūnas. Jis papasakoja tris neįprastas, susimąstyti skatinančias istorijas.

– Neturiu kada klausytis kvailo nuobodaus medžio paikų nuobodžių susapnuotų istorijų... – atkirto Konoras.

Tačiau ateis ir paties Konoro eilė papasakoti istoriją. Tai nebus išgalvotas pasakojimas. Jis turės pasakyti tiesą.

Laikrodis šalia lovos rodė 12:05. 12:06. Jis žvilgtelėjo į uždarytą miegamojo langą, nors naktis buvo šilta. 12:07.

Konoras atsikėlė, priėjo prie lango ir pažvelgė.

Siaubūnas stovėjo sode ir žiūrėjo tiesiai į jį.

KARNEGIO
MEDALIS

KEITĖS
GRINAVĖJ
MEDALIS

„GALAXY“ METŲ
KNYGOS VAIKAMS
APDOVANOJIMAS

„RED HOUSE“
KNYGOS VAIKAMS
APDOVANOJIMAS

UKLA
KNYGOS
APDOVANOJIMAS

www.niekorimto.lt

Akcijos ir ypatingi pasiūlymai

Tik internetu

ISBN 978-609-441-361-2

9 786094 413612